Gratia et pax a Deo et Domino nostro Jesu Christo. Statueram olim bone vir aliquid tuae
ad te dare, tu vero ad nos rumores detulisti, ut si missis hominibus
tu destinaris in Wadinoribus, ad castra Christi deferrisses. Verum tamen id quo
ordine factum sit, mira fuit quaestio rei nunquam fidem habere qui rumoribus. Adeo
fuit inconstantes et incerti ut nihil non vel magis vel minus quam res habuerit
praedicent. Venit enim et mihi rumor de te ad nos, qui si vera esset, nihil
eo gravius, nihil tristius perpetrasse, Nolim tibi quidem temerari in homo ob
tumultuosis hominibus habere, qui ob quaevis levissimas suspiciones fi-
dem tentare audent, tam clamosis quinimmo, quasi propter sitis res ha-
bet, ut si quis, ceteris ut pg. bar. delegatus in strictis hostis ~~[illegible]~~ rebus
usque vestes, et arcta hostis insertam in nuidia, prodas tua, Si tuis
inimicus es sit, nihil in te dictum puta. Tertio dicit quod pro publica tuae
in authoritate nulla quaestus sit, hac vita adhuc es (propius nostrae quae
ipsa Apostolorum et Sanctorum) desiste in Germania translatione, quae ad veritatis
Graecorum deducta est. Hic sit optima quietandi causa in nuda vocabulorum
Ecce, ut ipsi sacros ~~[illegible]~~ non tuos quoque approbat: ut detrahant quae adversa
sint? Et quid nulla, tanquam in falsarios desinunt, Quod si forte et mi-
deret, ita est omnis tumultuum repetit rationem argumentis. Sed quid fa-
ciis. quod si non illuso in loco produco, ut errore tuo ipse agnoscas? Legis
in Decretis Canonum Augustini verba quae et libro de Doctrina Christiana
multo accepta sunt, dist. 8. c. 1. ad quos codices, quae linguae ve-
rendae sit, si qui obstruxerit in sacris libris, aut dissimilibus offendant: Et
inventis novi testamenti quae vitate et Graecos exemplaribus ipsi potendum,
Vetusis, et tibi bradist. Nur si decem milia Graecorum et exemplaria, quae
tamen lingua novum instrumentum fieri et postrema Apostolorum acta, constaghi
est, ne mira quidem mirentur hoc verborum a fine cuique strictioque. Vi-
ligo quoque patere potest suppositiva esse id quod nobis retinemus nur est. At
si Graeca et exemplaria haec vita maxime habierint, in quibus ipsa observata
tostum erat? Nonne in eu. quae lege ipsa divina tantae esset, nisi
ratisponbogque Romani pontifices, ob dicendi esset? Quasi vero Curas

illud de alijs propijs loquitur, quae paulo superius non ab Apostolis, sed omnes fideles authoritate communicata esse, sed quod et ea quae paulo post c. 6. cap. sequuntur, admittere potuisset, quae ait: Cum autem pleriq; essent emitates, tradebant eis custodire dogmata, quae essent decreta ab Apostolis et seniores qui essent Hierosolymis. Verum ut hoc sit praesertim quae ma quae fuerunt quae Apostoli in tota ecclesia decreverunt: primum Caeremonialia, primum divina lege extrudenda esse. Non strangulatum et sanguinis

Suffocated

rio contaminari, nomen Christi credenda sint? Abstinere vero a suffocato et sanguine quid aliud quam caeremonialia sunt? quae olim sancta oportuit, hodie non quoque oportet: sanguinis enim passim edimus, nam quemquid in Marcello erit edere licit, et mundis omnia munda sanctificantur omnia per verbi Dei impratione et gratitudinem, cum ipsa ita Deus. Suffocatos autem pecus et ita sponte morinos, lepores, turdos, capreas, strangulatos, reliquos ad genus quis est qui non edat? Cum vero nudes hic Apostolos nihil novi praecepisse, sed potius quorundam imbecillitate, de qua superius eodem capite habes, paucula quaedam nempe duo solum caeremonialia praecepisse potius quam praecepisse. Quid opus est hunc obtrusissimos hominum Tyrannidi praestiti praeter aut quod Apostoli in aliquo fuerint vel ex lege suarum, vel ex absoluta potestate quibusdam imbecillitate tolerarunt, inquissimis Christiani populi oppressionem tamquam injuriae praecipere. Sed ne istud etiam praetermittendum est, quod Petri sententia vere Christiana libertatem constantiam et non obtinuit, sed servos: Vindicetur adparet ab Apostolis non habitum esse Pontifices, quod hodie mentem etiam facit Rom. Pontifices, ad Imperium suum roborandum. Adde quis quisque tandem est, qui novum testamentum instrumentum in Germanica lingua vertit, non prius hanc partem amisit, sed an hoc Ecclesiae Romanae vix Graecae Latinique dormitum. Nec habet et Divus Hieronymus non Augustinus, Graecis non habere, ita tum ad eos scribunt. Hoc tuum commendatum planum dicendo loco, diligenter mihi quantitatem tua, et quae fieri possit

ut rubore tibi ministrent. Dig, sententiam tua et verbis Dei pretatis parum faveat videris, imitaret. Id si fiat, cito robusti in Christo delicatus, sin autem retinuerit sententiam tuam, superque et sententiis, hostium sibi habitum quem potius, quam et iam Dudum habuisses, nisi quod te immoris fuerit et non. quae tamen Caboris instituunt. Videtur enim te parum noisse passim quam si pessime vitio. At ego te per caput tuum quaeso, ut desinas tua quae Deo debes, abstinere. ut dordima Christi candide fateamur et verbi vera gloria adhuc respicit adhuc nondum impedimento sit. Nam si lapis ille offensionis in te concideret, contrectet te, te pero si ad eum offendas, confringeris, optimis rebus optima quaeque favere oportet. Et dum in omnibus an quidem tam pertinet est ut obtundat passim? etiam si per summa in christiana caritate illis detrahere obtuerit? Tacitum te Deo esse oportet, non Rom. Pontifici, non tibi, non principi cuique, si verae verbi Dei dispensatore esse cupis: non tuere quaeque occidit, non aeque pestiferum hanc, si hoc omnia spectare ut infaustum pereat Christo inquis, omnis plurium, imbecillium audacia, impietatem contemnas, et si te ferreis, strenue corona tibi repositam est, quae sub tyrannis unique reddet Amen. Omnia bonis consulit, nam nos Christiana tranquillitatem praestiti verbis vestra consultis esse cupiens hoc ad te scripsi, vorget enim nos hinc Barbarorum sollicitudo, quae te quoque, aliquo tempore urgebit. Vale strenuque te Christus, si hoc ei tuebuntur, mirabunt. Et Tiguro 22 Februarii. MD. XXIIII.

Huldrichus Zuinglius, tuus, si tu Christi sis.
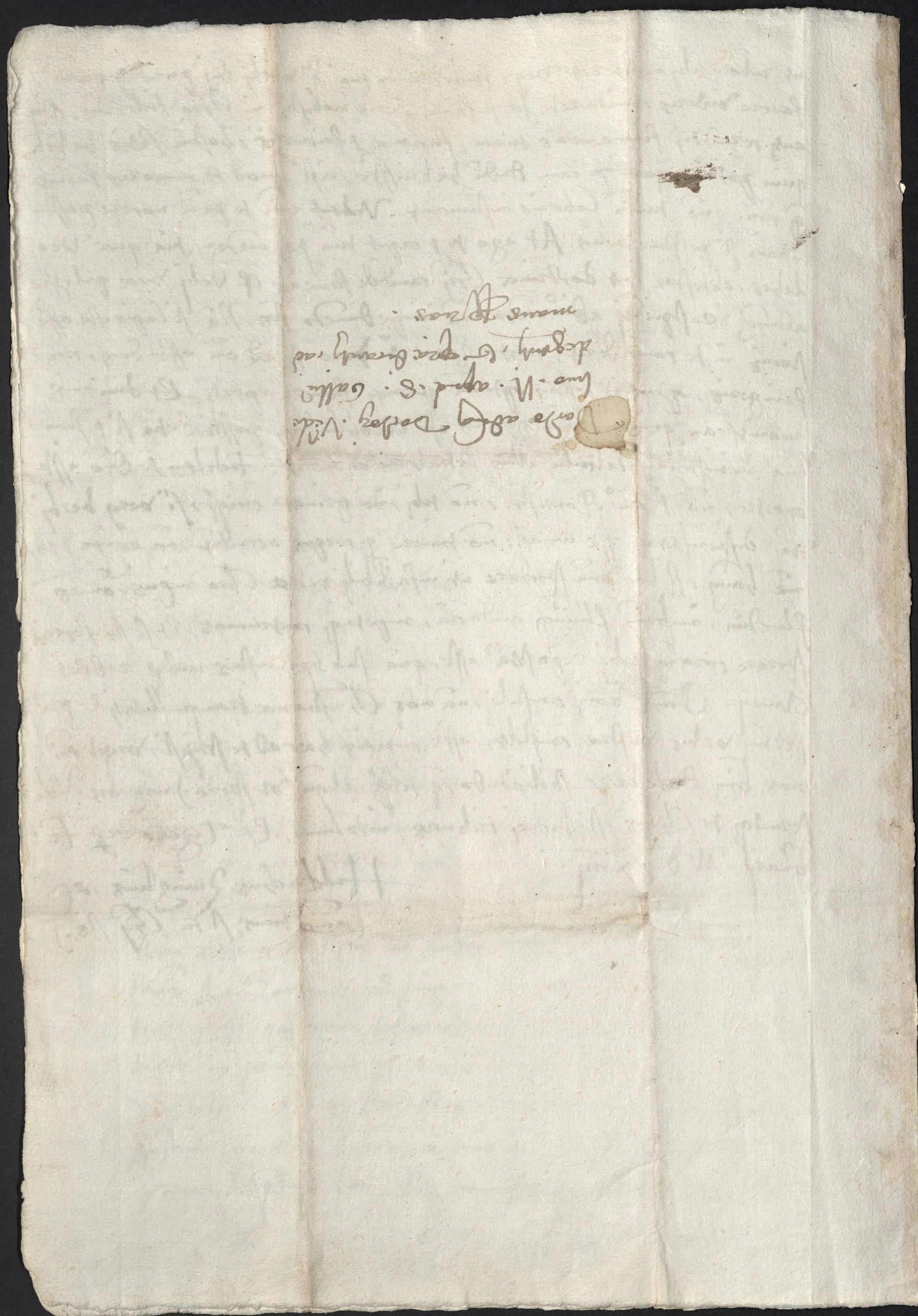
Farbkarte #13 B.I.G.
Inches Centimetres
Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black Blue